

Printre tinerii din Valea Teancului

Am coborît din tren la Vernești. De aici pînă la Valea Teancului — punctul final al călătoriei mele — sînt vreo 4 km. La nevoie, îi „faci" și pe jos. Dar...

In toiul frămîntărilor aud un glas bărbătesc care întreba: *„Merge cineva la Valea Teancului?"*.

...Și iată-mă în căruță alături de V. Untaru (așa mi s-a recomandat tînărul meu însoțitor) directorul căminului cultural din Valea Teancului. Normal, discuția a lunecat spre sport, spre Spartachiadă.

— Am mai luat cîteva jocuri de șah, mi se adresează tînărul Untaru. *Față de numărul de înscriși la șah, garniturile de care dispunem sînt insuficiente.*

★

Am ajuns în sat. In mijlocul comunei o clădire impunătoare: căminul cultural. Insoțit de tînărul Untaru am intrat în sala mare, spațioasă. Mai mult de 50 de tineri țărani se rînduiseră în jurul meselor de șah, unii jucînd, alții privind la cei ce se întreceau. Ne-a întîmpinat profesorul de educație fizică Stelian Dumitrescu, „părintele" șahiștilor din comună.

— *Puțini în sală,* remarcă directorul. *Mă așteptam la mai mulți.*

— *Au fost,* răspunse profesorul, *au jucat și au plecat. Gîndiți-vă că e aproape 11 noaptea".*

Intr-adevăr, deși mai era numai o oră pînă să pășim într-o nouă zi, totuși tinerii țărani muncitori din comuna Valea Teancului nu se îndurau să părăsească mesele de șah.

La una din mese jucau o fată și un băiat, Elena Huldubău și Stan Dumitru. Elena a cerut să fie înscrisă în grupa băieților. *„Chiar dacă voi pierde* a spus atunci Elena *— cel puțin am ce învăța. El joacă mai „tare"*. Și iată că acum, în liniștea deplină, vocea Elenei s-a auzit: mat! Și tînărul Stan, deși părea înciudat a felicitat-o totuși pe Elena pentru prima sa victorie.

Rînd pe rînd, tinerii Rovin Maricioiu, Alex. Sprinceanu, Paul Petcu, Toma Tudor, Emil Mocanu ș.a. se sculau de la mesele de șah. Pe fețele lor se putea citi bucuria primei victorii. Dar cîte emoții mai sînt pînă la ultima rundă, cînd vor fi cunoscuți campionii pe colectiv, cei ce vor reprezenta tineretul din Valea Teancului la întrecerile etapei superioare a Spartachiadei de iarnă a tineretului! De aceea, nici Alex. Ioniță, Mihai Miu, Paul Nicolae, Marcel Nicolae ș.a. deși învinși în prima rundă, n-au descurajat. Ei sînt hotărîți să se antreneze intens pentru a pătrunde cît mai adînc tainele jocului de șah.

Al. Andronescu — corespondent

CORESPONDENȚĂ DIN CLUJ

O „ȘCOALA A SCRIMEI"

In orașul nostru scrima se bucură de aceeași popularitate pe care o au luptele la Lugoj, ori, mai elocvent, handbalul la Sibiu... Tocmai de aceea nu mai surprinde numărul mare de tineri (unii abia de-o șchioapă) care încrucișează floreta ori sabia pe planșele diferitelor săli de antrenament.

O astfel de „școală a scrimei" a luat ființă și în cadrul cercului sportiv „Tînărul Dinamovist" din Cluj, școală pe care o conduce maestrul sportului Zoltan Uray. Renumele consacratului floretist, care a obținut succese răsunătoare pe planșele din marile capitale europene, ca și popularitatea scrimei, au atras nu mai puțin de 40 tineri amatori...

De la prima lecție a trecut mai bine de jumătate de an. Totuși, timpul relativ scurt, nu l-a împiedicat pe tînărul antrenor să dobîndească frumoase succese. Pe unii dintre elevii săi, care s-au detașat net, Uray îi numește „viitorul scrimei clujene". Și este bine să-i cunoaștem și noi: Gheorghe Bonga, Nicolae Nemeș, Maria Cerveny, Nicolae Benzedi și frații Fediuc.

COMPETIȚII IN CINSTEA ZILEI DE 30 DECEMBRIE

Din nou avem prilejul să vorbim despre colectivul sportiv Dinamo. De data aceasta, despre acțiunile pe care colectivul Dinamo Cluj le-a inițiat pe plan competițional, în cinstea celei de a IX-a aniversări a Republicii noastre.

Competițiile dotate cu „Cupa 30 Decembrie" cuprind numeroase discipline sportive. Multe dintre concursuri sînt în curs de desfășurare, cum sînt întrecerile de volei (juniori și junioare), gimnastică (juniori și junioare), șah și tenis de masă (masculin și feminin) la care participă peste 150 de sportivi clujeni.

EM. BOCOȘ
corespondent regional

Inalta semnificație a unor strălucite victorii

(Urmare din pag. 1)

Au fost pe aceste meleaguri și în anii dinaintea puterii populare tineri înzestrați de natură cu minunate calități pentru a deveni sportivi de vază. Unii au și devenit, vînzîndu-și cei mai buni ani ai tinereții lor, pentru a-i îmbogăți pe acei ce trăiau exploatîndu-le talentul. Așa a fost în fotbalul profesionist și în cîteva cazuri în box. In rest, mai nimic. Intr-o țară bogată, cu un popor sărăcit de ocîrmuiri nedrepte și lacome, în care bugetul statului era înghițit în valuri de fraude scandaloase și sperțuri regale uriașe, nu se găseau fonduri pentru dezvoltarea sportului. Doar o mînă de boernași și cîțiva feciori de bani gata puteau să-și permită luxul practicării sportului amator. Prinți ca Bibescu și Bîzu Cantacuzino, boeri ca Stroici, bancheri ca Chrissoveloni și alți cîțiva aidoma acestora. Și cam la atît se reducea totul.

In „Gazeta Sporturilor" din 1936, unul dintre profesorii de educație fizică, scria cu vădită amărăciune: „Știți cît cere sportul romînesc ca să poată fi reprezentat la Olimpiadă? Un mizerabil milion de lei! Ei bine, în țara romînească se pot găsi multe milioane pentru fălcoieni, pentru aparate de zburat din carton, pentru toate excrocheriile, însă bugetul nu permite o apăsare cît de mică din partea sportului".

Este limpede. Diferența dintre situația de atunci și cea din anii regimului democrat popular vorbește de la sine. Așa se explică faptul că abia în 1952 țara noastră reușește să obțină prin Iosif Sîrbu prima medalie olimpică de aur și că acum, la a XVI-a Olimpiadă, am obținut 5 medalii de aur, 3 de argint și 5 de bronz, trofee mai glorioase decît tot ce s-a obținut în peste 40 de ani de sport în regim burghezo-moșieresc.

Mulțumirile pe care în mod firesc sportivii victorioși le adresează partidului și guvernului nostru capătă astăzi, cînd sportul din R. P. Romînă s-a afirmat definitiv pe plan mondial, o înaltă semnificație. Ele confirmă adevărul elementar că mergînd mai departe pe drumul arătat de partid, muncind cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin fiecăruia, roade și mai bogate vor răsplăti strădania tuturor.

Pentru a menține locul ocupat, pentru a urca și mai sus pe treptele cele mai înalte ale consacrării mondiale, sportivilor noștri le revine o mare răspundere. Dar munca lor entuziastă este închinată unui țel din cele mai nobile: creșterea gloriei patriei iubite. Și rezultatele bune de pînă acum îndrituiesc cele mai avîntate speranțe.

Răsfoind calendarul sportiv pe 1957...

Pentru anul viitor, activitatea competițională din orașul și regiunea Bacău se anunță deosebit de bogată. In această privință calendarul sportiv al comitetului regional C.F.S. Bacău pe 1957 reprezintă un ghid suficient de edificator.

Dintre competițiile de iarnă ce vor fi organizate, cea mai importantă se anunță *„Traversarea Ceahlăului"*..

In cinstea Zilei Internaționale a Femeii — 8 Martie — la Buhuși se va organiza o competiție de baschet, iar la Tg. Ocna și Bacău concursuri de schi (probe de fond și ștafetă).

La handbal, calendarul sportiv al regiunii prevede — pentru prima oară organizarea unui campionat de pitici și juniori.

Comisia regională de șah organizează în cursul lunii septembrie *„Cupa Moldovei"*, competiție de mare amploare la care vor fi invitați cei mai buni șahiști din regiunile Suceava, Galați și Iași. Tot la șah, în aceeași lună se va desfășura un campionat rezervat pionierilor.

De asemenea, este în proiect o întîlnire între șahiștii regiunii și un grup de șahiști din R. S. S. Moldovenească.

O disciplină căreia i se rezervă o mare atenție, este trînta. In anul viitor cei mai buni specialiști se vor întrece în „Cupa Secerișului și Treierișului". Competiția este deschisă tuturor categoriilor.

Oina n-a fost nici ea neglijată. Cea mai importantă competiție intitulată *„Cupa G.A.S. și S.M.T."* se va desfășura la Răcăciuni, în organizarea consiliului regional Recolta.

Deosebit de interesantă se anunță și competiția de tir prin corespondență, care va avea loc în compania trăgătorilor ploeșteni. Tot la tir, orașul Buhuși va găzdui pe concurenții ce se vor întrece în *„Cupa Prieteniei Romino-Sovietice"*.

Calendarul sportiv al regiunii Bacău mai prevede întîlniri la haltere, box, motociclism și atletism.

(De la subredacția noastră din Bacău)

Echipa C.C.A. a primit ieri cupa și tricourile de campioni la fotbal

Ieri la amiază a avut loc la sediul C.C.F.S. festivitatea decernării cupei și a tricourilor de campioni, echipei C.C.A., care a cucerit titlul pe anul 1956. Inmînîndu-le cupa și medaliile, tov. Tudor Vasile — Directorul Fotbalului din C.C.F.S. — i-a felicitat pe jucătorii și antrenorii echipei C.C.A. pentru frumoasa lor performanță, i-a îndemnat la o activitate și mai rodnică, urîndu-le succese și pe viitor.

Cu această festivitate, s-a consumat și ultimul act al campionatului republican pe anul 1956.

Cît mai multe terenuri de fotbal. Dar nu numai de fotbal...

Drumețind prin țară, aproape că nu întîlnești așezare în care să nu se fi ridicat, în ultimii ani, o bază sportivă. De cele mai multe ori însă, privirile caută zadarnic altceva decît terenul de iarbă mărginit de dungi albe, cu cîte o poartă la fiecare extremitate, altceva decît „tradiționalul" teren de fotbal. Nu vom încerca să facem o discuție despre fotbal (nici nu este în intenția noastră) dar, trebuie să spunem din capul locului că nu ne sînt de loc străine importantele contribuții pe care, sub diferite forme, fotbalul le aduce la dezvoltarea generală a sportului nostru. Deci: nicio aversiune față de fotbal. Dimpotrivă!

Incercăm o bucurie de nedescris ori de cîte ori poposim pe un teren de fotbal. Dar, cît de amară este dezamăgirea pe care o încercăm atunci cînd, părăsind terenul „celor 22" căutăm — de multe ori în van — alte locuri de întîlnire a tinerilor sportivi. Oare așa stau lucrurile pretutindeni?

Mișcarea de cultură fizică și sport din țara noastră se mîndrește astăzi cu aproape 8000 de baze sportive. Cîteva situații statistice ne ajută să stabilim că, dintre acestea, mai bine de 6000 au fost amenajate la sate. E drept, în multe comune (Cîba Nicolești, Troița, Recas, Orțișoara, Giarmata) există adevărate stadioane cu terenuri de fotbal, de volei și baschet, cu pistă de atletism.

Dar, în marea majoritate a satelor noastre ca și în numeroase orașe, singura bază sportivă o reprezintă terenul de fotbal. Și, cu excepția cîtorva regiuni în care terenurile de fotbal servesc și ca loc de întîlnire a celor care au îndrăgit handbalul și rugbiul, activitatea sportivă se rezumă și ea numai la fotbal.

Cifrele sînt uneori argumente din cele mai puternice. Să facem apel la cîteva din ele, pentru a ilustra o situație care ne bucură dar... nu atît cît am dori. Din cele 6076 de baze sportive de la sate, aproape 5600 sînt terenuri de fotbal. Procentajul este tot atît de ridicat și la orașe. Avem deci mii de terenuri de fotbal. Această constatare ne bucură. Dar, putem încerca oare aceleași simțăminte atunci cînd ne amintim că, de exemplu, în regiunea București (cu excepția Capitalei) sînt numai două terenuri de baschet, o singură sală de gimnastică, o singură sală de lupte și... nici un poligon de tir? Numărul foarte redus al bazinelor de înot, al sălilor de sport, al pistelor de atletism și, în special, al poligoanelor de tir (existente doar în 2—3 regiuni) reprezintă, un serios semnal de alarmă. Nu mai insistăm asupra faptului că în aproximativ 90 la sută din sate și comune (și în multe orașe) nu există nici o sală de gimnastică și nici măcar un portic. Situația este, din păcate, asemănătoare și în ceea ce privește bazele nautice, foarte rar întîlnite chiar pe „traseul" Dunării...

Iată dar că, deși s-a înregistrat o considerabilă creștere a numărului de baze sportive, „specializarea" lor a rămas încă o problemă nerezolvată care frînează direct dezvoltarea unor ramuri de sport deosebit de populare în rîndurile tineretului: canotaj, înot, tir, gimnastică, etc.

In fiecare an, cu prilejul unor acțiuni centrale (Luna construcțiilor și a amenajărilor de baze sportive) sau locale (în preajma deschiderii fiecărui sezon sportiv, înaintea competițiilor de masă) sportivii din zeci de colective muncesc cu dragoste la amenajarea de noi baze. Și, de fiecare dată, crește numărul terenurilor de... fotbal.

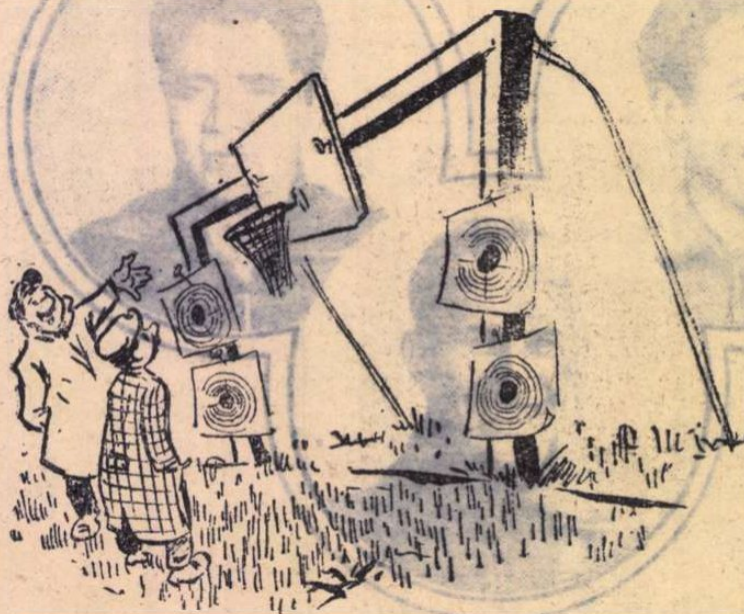
„Cît mai multe terenuri de sport!" — este un îndemn căruia masele de sportivi i-au răspuns totdeauna cu entuziasm. Un îndemn la care ne-am permite să adăugăm însă: „Dar nu numai terenuri de fotbal"...

Sumara prezentare a unuia din principalele aspecte privind problema bazelor sportive nu are scopul de a servi doar drept analiză a unei situații existente ci — în primul rînd — de a orienta viitoarea activitate a colectivelor sportive în acest domeniu.

Vremea, deosebit de favorabilă continuării campaniei de amenajări sportive, poate fi folosită pentru creșterea numărului de terenuri simple, terenuri de fotbal, dar nu numai de fotbal ci și de volei, baschet...

Tot atît de importantă ni se pare și problema folosirii bazelor sportive, mai ales acum, în perioada de iarnă. Dar, acesta va fi subiectul unor viitoare discuții despre bazele sportive.

DAN GIRLEȘTEANU

— Poftim! Să vedem cine se mai gasește să ne critice că amenajăm doar terenuri de fot bal...